Nanmeebooks Kiddy

นิทานสร้างความรู้

นิทาน STEAM

Technology เทคโนโลยี

หุ่นยนต์เพื่อนรัก

Jonathan Litton เรื่อง
Magalí Mansilla ภาพ
วิชุดา โอภาสโศภณ แปล
ฤทัย จงสฤษดิ์ วิทยากรหลักอาวุโส โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย คำนิยม

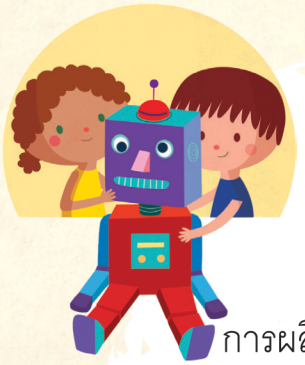

-- คำนิยม --

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสอ่านหนังสือชุด นิทาน STEAM แล้วรู้สึกตื่นเต้นและประทับใจที่มีการผลิตหนังสืออ่านสนุก มีคุณค่า และมีประโยชน์ดั่งการรับประทานอาหารแสนอร่อยอันอุดมด้วยสารอาหารซึ่งมีคุณค่าต่อร่างกาย เนื่องจากชุดนี้ประกอบไปด้วย

- การ**นำเสนอในรูปแบบนิทานแสนสนุก** เหมาะกับเด็ก ๆ ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกับตัวละครที่ทำกิจกรรมสุดสนุก น่าติดตาม
- การอ่านหนังสือชุดนี้จะทำให้**เกิดความกระตือรือร้น อยากลงมือทำ** ซึ่งสำคัญมาก เพราะทักษะสำคัญหลายอย่างจำเป็นต่อเด็ก เช่น ทักษะในการแก้ไขปัญหา ทักษะการคิด-สร้างสรรค์ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น จะเกิดขึ้นได้เมื่อเด็กมีโอกาสฝึกฝนผ่านการลงมือทำ เช่น หาสูตรมาทำคุกกี้อย่างไรให้อร่อย จะแต่งร้านคุกกี้อย่างไรให้ดึงดูดลูกค้า แบ่งขนมอย่างไรให้เพื่อนได้รับประทานเท่ากัน ต้องซ่อมหุ่นยนต์อย่างไรเพื่อให้กลับมาทำงานได้ดังเดิม
- เรื่องราวในหนังสือชุดนี้**บูรณาการวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปะ และคณิตศาสตร์เข้าไว้ด้วยกัน** ซึ่งเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน เช่น รู้จักรูปทรงเรขาคณิตผ่านการเล่นว่าว เรียนรู้แรงและการเคลื่อนที่ผ่านการแข่งรถ

นิทาน STEAM จึงเป็นหนังสือคุณภาพที่ข้าพเจ้าขอแนะนำว่าเหมาะสมกับเด็กอย่างยิ่ง ควรค่าแก่การที่คุณครูจะนำไปใช้ประกอบการสอนในห้องเรียนเพื่อจุดประกายความท้าทายให้เด็กพัฒนาวิธีคิดและทักษะที่จำเป็น รวมทั้งขอแนะนำคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง นำไปเล่าให้ลูกหลานฟังเพื่อความสนุกสนานและสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาลงมือทำกิจกรรมสนุก ๆ เหมือนมีนกับเจนในหนังสือชุดนี้

ฤทัย จงสฤษดิ์

วิทยากรหลักอาวุโส โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย

รู้จัก STEAM และเรียนรู้เทคนิคการใช้หนังสือชุดนี้ที่ปกหลังด้านใน

นิทาน STEAM

หุ่นยนต์เพื่อนรัก

Technology
เทคโนโลยี

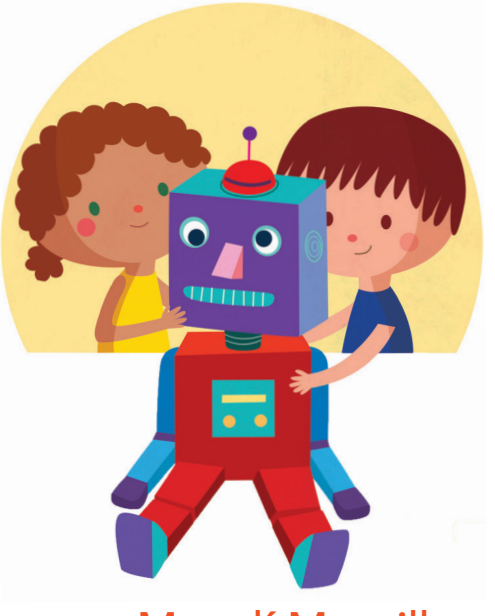

Jonathan Litton
เรื่อง

Magalí Mansilla
ภาพ

วิชุดา โอภาสโศภณ
แปล

ฤทัย จงสฤษดิ์ วิทยากรหลักอาวุโส โครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย คำนิยม

Nanmeebooks Kiddy

มีนกับเจนกำลังเก็บกวาดห้องทำงานของพี่อันนา

“เจนดูสิ นี่ร็อบบี้ หุ่นยนต์ตัวเก่าจากโรงเรียนไง เธอจำได้ไหม”
มีนพูด

“มันยังใช้งานได้ไหมนะ” เจนสงสัย

“เรามาลองใส่แบตเตอรี่กันเถอะ”

ขณะที่มีนเดินไปหยิบแบตเตอรี่ ทันใดนั้นเอง...

มีนสะดุดไม้กวาดล้มไปชนร็อบบี้

จนชิ้นส่วนต่าง ๆหลุดกระจาย

“เธอเป็นอะไรหรือเปล่า” เจนถาม
มีนนั่งอยู่ท่ามกลางชิ้นส่วนหุ่นยนต์
ทั้งแขน ขา ล้อ สปริง และสวิตช์

“ฉันไม่เป็นไร” มีนตอบ “แต่พวกเราต้องหาทางซ่อมร็อบบี้แล้วละ”

“ร็อบบี้เคยเดินและพูดได้ เธอว่าพวกเรา
จะประกอบมันเหมือนเดิมได้ไหม”
มีนถาม

“ต้องทำได้สิ” เจนตอบ “นี่ไง! ฉันเจอมอเตอร์กับแผงวงจรด้วย”

“มอเตอร์ตัวใหญ่ 2 ตัวกับตัวเล็ก 2 ตัว ใช้สำหรับแขนกับขาแน่เลย แล้วต้องต่อมอเตอร์ตัวไหนเข้ากับส่วนไหน แขนหรือขาที่ต้องใช้พลังงานมากกว่ากันนะ” เจนถาม

“แขนของฉันใช้พลังงานมาก”

มีนพูดพลางทำท่าคาราเต้อย่างแข็งแรง

ส่วนเจนงอเข่าย่อตัวแล้วกระโดด

“ฉันว่าขาใช้พลังงานมากกว่าแขนนะ”